

İncil'e göre İsa^{as} sadece bir insandır

Hz. İsa'nın^{as} havarileri Hz. İsa'yı^{as} nasıl tanıyorlardı? Onu bir ilah olarak mı, yoksa Allah'ın elçisi olarak mı tanıyıp kabul ediyorlardı?

Bir insanın nesebi, onun sık sık vurguladığı kendisini isnat ettiği neseptir. Biz onun nesebini değiştirmeye kalkarsak bu haksızlıktır. İncili incelediğimiz zaman orada sık sık rastladığımız bir ifade vardır. O ifade nedir? İncil Hz. İsa'yı^{as} insanoğlu diye tanımlıyor ve Hz. İsa^{as} da havarileri de kendisini (hâşâ) bir Allah oğlu, bir ilah değil, aksine bir insanoğlu olarak vurgulamakta, görmekte ve bu şekilde açıklamaktadırlar. Youtube üzerinde yayınlanan MTA Türk kanalı için hazırlanan önceki bazı programlarda, Hz. İsa'nın

^{as}

Allah oğlu olup olmadığını işlerken, İncil'den bazı referanslar okumuştuk. Hz. İsa'nın

^{as}

havarileri onu nasıl görüyordu? Bu konuyu açıklarken de yine bazı referanslar tekrarlanacaktır.

Matta, bab 1, 1-2. ayet diyor ki;

“İbrahim oğlu, Davut oğlu İsa Mesih'in soyuyla ilgili kayıt şöyledir.”

Bu ayet Hz. İsa'yı^{as} Hz. Davut'a^{as} isnat ediyor ve onun o nesilden geldiğini bildiriyor.

Sonra Hz. İsa^{as}, kendisini Matta 10. Bap ayet 23'de insanoğlu olarak bildirmektedir:

“Bir kentte size zulmettikleri zaman ötekine kaçın. Size doğrusunu söyleyeyim, İnsanoğlu gelinceye dek...”

Matta 8. bap 20. ayette ise şu bilgiler yer almaktadır:

“İsa ona, «Tilkilerin ini, gökte uçan kuşların yuvası var, ama İnsanoğlu'nun başını yaslayacak bir yeri yok» dedi.”

Burada da Hz İsa^{as} kendisine yine ilah veya Allah oğlu diye değil, insanoğlu diye vurgu yapmaktadır.

Matta Bab 9. bap 6. ayet ise şöyledir:

“Ne var ki, İnsanoğlu'nun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilesiniz diye...”

Bu ayette de kendisi hakkında Allah oğlu denmiyor, ama insanoğlu deniyor.

Matta 11. bap ayet 19'da ise bildirilen şudur:

“İnsanoğlu geldiği zaman hem yedi, hem içti.”

Burada da kendisi için diyor ki, yiyerek ve içerek geldi. Nebiler peygamberler yerler içerler ve normal bir insan gibi yaşarlar.

“Bu kez de diyorlar ki, ‘Şu obur ve ayyaş adama bakın! Vergi görevlileri ve günahkârlarla dost oldu!’ ”

Hz. İsa^{as} kendisi için insanoğlu yiyerek ve içerek geldi demektedir ve asla Allah’ın oğlu dememektedir. Zaten (hâşâ) o, Allah’ın oğlu olsa idi, zaten yemesine ve içmesine de ihtiyaç olmazdı.

Matta bab 12, 7-8. ayette şöyle denilmektedir:

“Eğer siz, ‘Ben kurban değil, merhamet isterim’ sözünün anlamını bilseydiniz, suçsuz kişileri yargılamazdınız. Çünkü İnsanoğlu Sept gününün de Rabbidir.”

Burada da Hz. İsa^{as} bir kez daha kendisi için insanoğlu ifadesini kullanmaktadır.

Matta 12. bap 40. Ayet ise şöyledir:

“Yunus, nasıl üç gün üç gece o koca balığın karnında kaldıysa, İnsanoğlu da üç gün üç gece yerin bağrında kalacak. ”

Hz. İsa^{as}, Yunus peygamber 3 gün 3 gece balığın karnında nasıl kaldı ise, bende aynı şekilde toprağın bağrında, altında kalacağım, diye buyurmuştur ve kendisi için yine insanoğlu demiştir ve Allah’ın oğlu dememiştir.

Matta 17. bap ayet 10’da şu bilgi yer almaktadır:

“Öğrencileri O’na şunu sordular: «Peki, din bilginleri neden önce İlyas’ın gelmesi gerektiğini söylüyorlar?» İsa, «İlyas gerçekten gelecek ve her şeyi yeniden düzene koyacak» diye cevap verdi. «Size şunu söyleyeyim, İlyas zaten gelmiştir, ama onu tanımadılar, ona yapmadıklarını

bırakmadılar. Aynı şekilde İnsanoğlu da onların elinden acı çekecektir. »”

Burada bir kez daha Hz. İsa^{as} kendisinden insanoğlu diye bahsetmektedir

Matta 17. bap ayet 22 ise şöyledir:

“Celile’de bir araya geldiklerinde İsa onlara, «İnsanoğlu, insanların eline teslim edilecek»”

Burada da çarmıha gerilmeden önce kendisi için insanoğlu şimdi Yahudilerin ellerine verilmek üzeredir diye yer almaktadır.

Matta 24. bap ayet 30’da Hz. İsa^{as} bir kez daha kendisi için insanoğlu diye bahsetmektedir:

“«O zaman İnsanoğlu’nun belirtisi gökte görünecek...»”

Keza Matta Bab 26 ayet 24’de de aynı ifade bulunmaktadır:

“İnsanoğlu, kendisi için yazılmış olduğu gibi gidiyor...”

İşte Hz. İsa’nın^{as} havarileri sık sık Hz. İsa’dan^{as} böyle ifadeler dinlemişlerdir. Hz. İsa^{as} sık sık kendisinin insanoğlu olduğunu vurgulamaktadır.

Yuhanna bap 10 da 31-36. ayetlerde Yahudiler Hz. İsa’ya^{as} gelerek seni taşılayacağız, demişlerdir. Bunun üzerine Hz. İsa
şöyle cevap vermiştir: “Ben ne kötülük yaptım, ne yanlış yaptım, suçum nedir ki beni taşılıyorsunuz?” Buna karşın onlar, “Sen kendine insan iken ilah diyorsun,” demişlerdir. Bu

as

durum karşısında Hz. İsa
as

onlara, evet doğrudur, ben ilahım ve Allah'ın oğluyum, size de şöyle mucizeler gösterdim vs. diyebilirdi. Ama o kendini savunmak için dedi ki: "Sizin kitaplarınızda şariat ve Allah kelamı verilen kimselere ilah denilmedi mi? O benzer ifadeyi ben de kullanıyorum, ben onlardan farklı değilim."

Bundan dolayıdır ki Hz. İsa'nın^{as} havarileri bir gün Hz. İsa'nın^{as} yanında iken şöyle bir olay geçmiştir.

Luka 9. bap ayetler 18-20:

"Bir gün İsa tek başına dua ediyordu, öğrencileri de yanındaydı. İsa onlara, «Halk benim kim olduğumu söylüyor?» diye sordu."

Hz. İsa^{as} havarilerinin yanında oturuyor ve onlara diyor ki, siz halkın arasında dolaşıyorsunuz halk benim hakkımda ne diyorlar söylentiler nedir? Bunun karşısında Havariler şöyle demişlerdir:

"Onlar şöyle cevap verdiler: «Vaftizci Yahya diyorlar. Ama kimi İlyas diyor, kimi de eski peygamberlerden birinin dirilmiş olduğunu söylüyor. »"

Ne zaman Allah-u Teâlâ bir peygamber gönderdi ise, insanlar kendisini dinlemek istememişlerdir ve yanlış şeyleri de ona isnat etmişlerdir. Hz. İsa'ya^{as} da böyle şeyler isnat edilmiştir. Bunun üzerine Hz. İsa

as
havarilerine "Siz ne diyorsunuz?" diye sorunca, Havarilerinin cevabı dikkate değerdir. Neden? Çünkü havariler gece gündüz Hz. İsa'nın

as
yanındadırlar Hz. İsa'dan

as
direkt feyiz almışlardır. Direkt olarak onun öğretisini duymuşlardır ve onun öğretisini iletmişlerdir.

“İsa onlara, «Ya siz» dedi, «ben kimim dersiniz?» Petrus, «Sen Tanrı'nın Mesihisin» cevabını verdi. ”

Yani onlar, bizce sen Allah'ın Mesih'i'sin, bundan fazlasını da sanmıyoruz demişlerdir.

Önceki programlarda eski Ahitte Allah'ın kelamı gelen peygamberlere Allah'ın oğlu denilmiş olduğunu açıklamıştık. Eğer İsa'nın^{as} öğretisi, Allah'ın oğlu olduğu konusunda olsaydı ve bunu daha çok vurgulamış olsaydı, yani kendi hakkında farklı bir ifadesi olsaydı, bunu da vurgulamış olurdu. Çünkü dünya yaratıldığından beri ilk kez zuhur eden birisine böyle bir makam gerçekten verilmiş ise, o makamın daha çok göze çarpması gerekirdi. Ama onlar aksine, biz seni Allah'ın oğlu olarak değil Allah'ın Mesih'i olarak tanıyoruz, demişlerdir. Nitekim bundan anlamamız gereken, havarilerin gözünde Hz. İsa'nın^{as} sadece Allah'ın Mesih'i olduğudur. Onun bunun ne ötesi ne de fazlası bir makamı yoktur.

Kefaret inancı hakkında

Hıristiyanlar arasında kefarete inancı vardır. Hıristiyan âleminin inancına göre Hz. İsa^{as} insanların günahlarına kefarete olarak çarpmış ve insanları günahlarından kendi canını kefarete vererek kurtarmıştır. Peki, bunun aslı nedir?

Kefarete olayına bakarken; neden böyle bir inanış uyduruldu ve buna neden gerek duyuldu diye Eski Ahit'e bakmamız gerekmektedir.

Hıristiyanlar, Âdem^{as} (hâşâ) bir günah işledi, demektedirler. Bizim inanışımıza göre hiç bir peygamber kesinlikle günah işlemez. Âdem'le^{as} ilgili olarak Kuran'ı Kerim'de Allah'ı Teâlâ açık ifadelerle Taha Suresi 116. Ayetinde, “Onun günaha meyli yoktu,” diye buyurmuştur. Unutularak yapılmış bir şey ise günah değildir.

Tekvin Bab 3 ayetler 1-7 ye kadarki bölümde bir hikâye bulunmaktadır.

“RAB Tanrı'nın yarattığı yabanıl hayvanların en kurnazı yılandı.”

Hıristiyanlar bu hikâyeye göre diyorlar Allah'ı Teâlâ'nın yarattığı hayvanların en hilekârı yılandı. Eski Ahitte yani Tevrat'ta şeytan yerine de sembol olarak yılan kullanılmıştır.

“Yılan kadına, "Tanrı gerçekten, 'Bahçedeki ağaçların hiçbirinin meyvesini yemeyin' dedi mi?" diye sordu.”

Burada yılan Âdem'e^{as} değil, onun eşine gelip bahçenin ağacından yedin mi diye sormaktadır. Bu dikkate değerdir.

“Kadın, "Bahçedeki ağaçların meyvelerinden yiyebiliriz" diye yanıtladı, "Ama Tanrı, 'Bahçenin ortasındaki ağacın meyvesini yemeyin, ona dokunmayın; yoksa ölürsünüz' dedi. ”

Allah-u Teâlâ onlara her şeyi yemelerini serbest bıraktığı halde, bahçenin ortasında bulunan bir ağaçtan yemeyin, yoksa ölürsünüz demiştir.

“Yılan, "Kesinlikle ölmezsiniz" dedi, "Çünkü Tanrı biliyor ki, o ağacın meyvesini yediğinizde gözleriniz açılacak, iyiyile kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız." Kadın ağacın güzel, meyvesinin yemek için uygun ve bilgelik kazanmak için çekici olduğunu gördü. Meyveyi koparıp yedi. Yanındaki kocasına verdi, o da yedi. İkisinin de gözleri açıldı. Çıplak olduklarını anladılar. Bu yüzden incir yaprakları dikip kendilerine önlük yaptılar.”

İşte uydurulan ve hatta icat edilen kefarete inancının dayandığı bu olaydır.

Onlar, Âdem^{as} dünyaya geldi günah işledi ve onun işlediği günah miras olarak nesilden nesile geçmektedir, diyorlar. İnanışları aynen budur. Buradan çıkardıkları sonucun doğru olup olmadığını bu manada burada tartışmayacağız. Burada bizim aktarmak istediğimiz kefarete inancı olarak dayandıkları olaydır. Hıristiyanlar diyorlar ki: “*Âdem^{as} bir günah işledi ve bu günah nesilden nesile geçmektedir*

.” Hâlbuki ki bu olayı okuduğumuzda bile, Tevrat’a göre Âdem^{as}

değil karısı bu günahı işlemiştir. Peki, kadın bir suç işledi ve kefarete bir kurtuluş idi ise Allah-u Teâlâ’nın sonradan değil o zaman bir çaresini bulması ve oğlunu o zaman göndermesi gerekmez miydi?

Bizim bakmamız gereken şudur. Acaba Tevrat’a göre Hıristiyanların anlattıkları bu inanış, yani baba günah işliyor, onun yerine oğlu veya oğul günah işliyor, onun yerine babası ceza çeksin inanışı mümkün müdür?

Hepsi Allah’ın şeriatıdır. Peygamberler vasıtasıyla gelmiştir ve peygamberler onu okumuşlardır ve onun öğretisini vurgulamışlar.

Hezekeil Bap 18 ayet 20’de şöyle denilmektedir:

“Ölecek olan günah işleyen kişidir.”

Yani kim suç işlerse o ölecektir. Herkes kendi suçundan sorumludur.

Kur-an’ı Kerim İsrâ suresi 16. ayetinde şöyle buyrulmaktadır:

“Yük taşıyan bir can, başkasının yükünü taşımayacaktır.”

Bu öteden beri peygamberlerin sunduğu bir öğretilerdir. Mantıken de doğrudur. Çünkü ben aç isem benim yemek yemem gerekir. Benzer bir mantıkla, benim başım ağrıyorsa ve siz benim yerime ilaç alırsanız, benim baş ağrımın geçmesi mümkün mü? Hıristiyanların dedikleri de buna benziyor. Hz. Âdem^{as} bir günah işledi, onun yerine Hz. İsa^{as} kefareti ödedi, diyorlar. Hezekeil’de ki ayet devamında şöyle demektedir:

“Oğul babasının suçundan sorumlu tutulamaz, baba da oğlunun suçundan sorumlu tutulamaz. Doğru kişi doğruluğunun, kötü kişi kötülüğünün karşılığını alacaktır.”

Tesniye 24. bap ayet 16’da şu bilgiler yer almaktadır:

“Ne babalar çocuklarının günahından ötürü öldürülecek, ne de çocuklar babalarının. Herkes kendi günahı için öldürülecek ”

Biz bu ayetlerden eski Ahit’te kefarete diye bir şey olmadığını kesinlikle anlamaktayız. Söz konusu eğer bir kefarete olacaksa, bu ancak insanın kendisi olacaktır. Onun yerine başkası kefarete ödemeyecektir. Yani herkes kendi suçundan ancak kendisi sorumludur. Eski Ahit’in kefarete ile ilgili açıklaması budur. Kim suç işledi ise o cezasını çekecektir.

Bununla bağlantılı olarak diğere sorulan bir soru da Eski Ahit’e göre çarmıhta öldürülen birisi kurban olabilir mi?

Bu da güzel bir sorudur. Şimdi bugün ki Hıristiyanlık “İsa kendini kurban etti” diyorlar. Bu önemli bir şeydir. Eski Ahit’e göre çarmıhta ölen birinin makamı Allah Katında kurban edilmiş olarak mı sayılacaktır?

Tesniye 21. bap Ayet 23 diyor ki:

“Asılan kişi Tanrı tarafından lanetlenmiştir.”

Yani kim çarmıhta asılırsa, o lanetlenmiştir. Bu ne kadar korkunç bir ifadedir. Kurban edilmek bir yana, burada lanetlenmekten bahsedilmektedir.

Lanetli ölüm nasıldır?

Sözlük olarak lanetlinin manası, Allah'tan uzak, demektir. Allah ondan nefret eder, bu yüzden o da Allah'tan nefret eder. Sadece bu kadar değil lanetli olan, şeytana da yakındır ve şeytan da ona yakındır. O şeytanı sever, şeytan da onu sever.

Bakın Tevrat'ın bu öğretisi diyor ki: "Asılarak ya da çarmıhta gerilerek ölen insan lanetlidir."

Yeni Ahit'te Galatyalılar Bab 3, ayet 13'de şöyle yer almaktadır:

"Mesih uğrumuza lanetlenerek bizi Yasa'nın lanetinden kurtardı."

O orada öldü ve lanetli oldu, ama bizi şeriatın lanetinden kurtardı, denmektedir.

"Çünkü, «Ağaç üzerine asılan herkes lanetlidir» diye yazılmıştır."

Şimdi (hâşâ) Hz. İsa^{as} orada canını verdi ise, onların dedikleri gibi o zaman Hz. İsa^{as} lanetli mi oldu ve kendisi lanetli olan başkalarını nasıl kurtarabildi? Hıristiyanlar Hz. İsa'yı

büyük bir itham altında ve çok zor bir durumda bırakıyorlar. Hem ona (hâşâ) lanetli diyorlar, hem de onu kurtarıcı olarak kabul ediyorlar. Lanetli olan biri başkalarını nasıl kurtarabilir ki?